

Från gymnasieelev till forskare på en sommar



Av Clarissa Forsström

RAYS – Research Academy for Young Scientists. Låter orimligt ambitiöst, eller hur? Så tänkte jag i alla fall, då jag för första gången fick höra om Sveriges bästa sommarforskarskola. Möjligheten att få tillbringa en hel månad i vackra Strängnäs, omringad av extremt kloka personer och att hålla på med forskning... det lät dock alltför bra för att vara sant. Jag visste därmed att jag var tvungen att ansöka.

Ansökningsprocessen innebar utöver grundlig information att man skulle skicka in två essäsvor samt ett personligt brev. Jag är inte direkt författare, men skrivprocessen tillät mig att skriva om de ämnen jag älskar – naturvetenskaper. Och det är just denna passion som landade mig en plats på Rays. Såklart kan vissa meriter och vitsord hjälpa, då de är ett tecken på drivenhet och passion för vetenskapen, men det viktigaste var det stora intresset jag hade för att forska och att lära mig nya saker.

På Rays blev jag därefter tilldelad ett projekt på Kungliga Tekniska Högskolan (KTH). Där fick jag möjligheten att forska kring en nedbrytbar plast, baserad på glycerol och citronsyra. Då man först hör om alla projekten låter de ganska invecklade, men vi hade alla turen att få hjälp av kompetenta handledare. Någon bredare kunskap behövdes alltså inte i förhand, utan man fick istället lära sig den kunskap som behövdes självständigt med hjälp av materialet man fick av sin mentor. Själva arbetet var mycket problemlösning. Arbetet var väldigt självständigt, till skillnad från arbete jag utfört i skolan, där man ständigt är övervakad. Under min tid vid KTH fick jag dessutom bekanta mig med universitetslivet, och hur det är att forska på riktigt. Det är inte jämförbart med rundturer man kan få på högskoledagarna och man får en realistisk inblick i framtida universitetsliv.

Förutom den akademiska delen var det fantastiskt att vara omgiven av likasinnade personer. Allas gemensamma intresse för olika ämnesområden inom naturvetenskapen ledde till flera intressanta konversationer. Det fanns elever från alla bakgrunder och alla delar av landet, från Kiruna till Malmö (och till Finland såklart). Alla nätter som spenderades vid biblioteket

skrivandes stärkte verkligen vänskapsbanden mellan allihopa. Fastän alla är väldigt drivna, förekom det inget tävlande mellan eleverna. Alla hjälpte faktiskt varandra med rapportskrivandet! Själv fick jag hjälp med att plotta grafer, medan jag hjälpte andra att använda kemiska ritprogram.

Såklart tog jag också med mig vissa praktiska kunskaper från RAYS, vid sidan om alla de fantastiska upplevelserna. Redan under den första veckan fick vi vara med om flera intressanta föreläsningar, och fick lära oss att bland annat använda programmeringsspråket Python och LaTeX. Förutom det fick jag flera tillfällen att öva på att tala inför publik, med ordentlig feedback på mina presentationer. Sist men inte minst fick jag utöver flera vänner många värdefulla kontakter inom forskningsvärlden, med kunskap och erfarenhet som kan stötta mig då jag har frågor.

Rays handlar inte om att kunna saker utantill, eller att vara bättre än andra. Det handlar om kärleken för forskning, och viljan att lära sig nytt, samt att hjälpa världen genom att forska. Därför uppmanar jag alla elever med en kärlek för naturvetenskaper, att söka in till RAYS och visa varför just de skulle kunna bli världsledare inom forskning.

